

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 19232/2022
12.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Цакула, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Јулијана Степанић Павловић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Љубисав Гладовић, адвокат из ..., ради поништаја брака, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београд Гж2 182/22 од 27.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 12.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београд Гж2 182/22 од 27.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београд Гж2 182/22 од 27.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П2 320/21 од 24.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се поништи брак закључен 14.02.2013. године у ..., ..., под текућим бројем ... за 2013. Годину, између сада пок. ГГ, бив. из ... и тужене ВВ из Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженој на име трошкова парничног поступка исплате износ од 214.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београд Гж2 182/22 од 27.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка из става другог изреке првостепене пресуде, тако што су тужиоци обавезани да туженој на име трошкова парничног поступка исплате износ од 142.500,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију су благовремено изјавили тужиоци, због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за поништај брака, тако што је исти одбијен, у чињенично-правној ситуацији да нису испуњени услови за поништај брака из члана 32. став 1. Породичног закона, односно да је брак између сада пок. ГГ и тужене ВВ закључен са обостраном намером да своју дугогодишњу емотивну везу, блискост и чврсту повезаност реализују браком и брачном заједницом организованом на начин како су договорили и како је њима одговарало у постојећим животним околностима, као подобном заједницом живота у смислу члана 16. Породичног закона коју су остварили. У споровима ове врсте, одлука о тужбеном захтеву је условљена утврђеним околностима конкретног случаја. Имајући у виду садржину тражене правне заштите у овом поступку, садржину пресуда нижестепених судова и разлога на којима су засноване у примени материјалног права, као и садржину ревизије поднете са предлогом да се прихвати одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, Врховни касациони суд је оценио да у овој правној ствари нису испуњени посебни услови прописани чланом 404. става 1. ЗПП, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

Одребом члана 227. став 2. Породичног закона („Службени гласник РС“ бр. 18/05...6/15) изричито је прописано да правноснажна пресуда у брачном спору не може се побијати ванредним правним лековима у погледу дела у коме је донета одлука о поништењу или разводу брака. У конкретном случају, ради се о спору између законских наследника умрлог супружника и тужиље као надживеле супруге по захтеву законских наследника за поништење брака. Реч је о поступку у брачном спору који се покреће тужбом, сагласно члану 210. став 1. Породичног закона, из узрока по којем наследници умрлог имају правни интерес да брак буде поништен и остварују право на подизање тужбе у смислу члана 212. наведеног закона. У поступку у брачном спору, странке имају право на жалбу као редован правни лек, којим су се тужиоци у овом поступку користили. Врховни касациони суд је става да се ванредним правним леком не може побијати одлука донета по захтеву у брачном спору, било да је у питању брачни спор по тужби супружника или по тужби законских наследника умрлог супружника са захтевом за поништење брака или у поступцима које наследници умрлог супружника воде ради утврђења да је постојао основ за поништење или развод брака. Како је у конкретном случају ревизија изјављена против одлуке о тужбеном захтеву за поништење брака, као брачном спору, то је Врховни касациони суд оценио да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу другом изреке, применом члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Марина Милановић с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић